

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۳ اپریل ۲۰۲۱

سه کله و سه ... آرزو!

۱

پنجشنبه - ۰۲ ثور ۱۴۰۰ - کابل: از جمله خبرهای مهم امروز، یکی هم دیداریست که قرار است فردا بین وزرای خارجه افغانستان، ترکیه و پاکستان صورت گیرد، در یادداشت کنونی توجه شما را به نکاتی در همین زمینه جلب می نمایم:

۱- ظاهراً غرض از دیدار فردا بین وزاری کشور های متذکره، بحث در مورد مذاکرات صلح با طالب و چگونگی یافتن راه حلی است تا طالب را بر سر میز مذاکره برگرداند، مگر در واقعیت امر به تنها چیزی که نمایندگان هر سه کشور نمی خواهند در آن مورد بحثی صورت گیرد همان مسأله ختم جنگ در افغانستان است، زیرا همان طوری که روز گذشته یادآوری نمودم نه تنها دولت دست نشانده افغانستان بقایش را در ادامه جنگ می بیند، بلکه ترکیه و پاکستان نیز در صورت ادامه جنگ دستاوردهای بیشتری را در چشمرس خویش می بینند.

۲- دولت دست نشانده در افغانستان متوجه شده است که چه در عرصه داخلی و چه هم در عرصه بین المللی روند قضایا قسمی حرکت نموده که تقریباً همه چیز در ضدیت با این دولت به خصوص ارگ نشینان و در رأس همه "غنی احمدزی" و شرکاء طی مسیر می نماید. آنها خوب می دانند که بر مبنای سیاست های ضد ملی، انحصارگرایی، فاشیستی و غرق در فساد باند ارگ، در تمام افغانستان نمی توان حتا به تعداد انگشتان کس و یا کسانی را یافت که صادقانه و با خلوص نیت خواستار ادامه حاکمیت این باند میهنفروش و تفرقه افکن باشد، همچنان در عرصه بین المللی از یک جانب ناتوانی این حاکمیت در برآورده ساختن خواستها و امیال کشور های اشغالگر امپریالیستی و از جانب دیگر نفرت عمیق مردم افغانستان از آن، باعث شده است تا بادارانش نیز از این حاکمیت قطع امید نموده به فکر تغییر فراش باشند.

در چنین شرایط و اوضاعی مسلم است که دولت دست نشانده و نمایندگان آن به تنها چیزی که نمی اندیشند، آغاز مذاکرات بین طالب و دولت دست نشانده در ترکیه می باشد. برای دولت دست نشانده کمال آرزوست که این جلسات بین طالب و خودش هرگز صورت نگیرد، عکس آن خودش به تنهایی میدان داری نموده، به چپ و راست اسبش را بدواند. در همین جا بی مورد نخواهد بیفزائیم که این بی میلی سیاست رسمی دولت دست نشانده است که "حنیف اتمر" موظف به انجام آن می باشد، مگر نباید فراموش نمود که شخص "حنیف اتمر" به مبنای تعلقات امنیتی با کشور های متعدد از

جمله انگلستان، امریکا و پاکستان و روس، خود را در جمع آنهایی می بیند که منتظر نشستن باز قدرت بر سر آنها می باشد. یعنی احتمال این که "حنیف اتمر" برای "دوغ خود پاغنده زده" با عدول از سیاست های رسمی دولت دست نشانده در چنین تجمعاتی برای خود لابی گری کند و چانس رسیدن خودش را به قدرت فزونی بخشد، نمی تواند منتفی باشد. لذا وی می تواند در جلسات روز های آینده در ترکیه، ضمن آن که سیاست های دولت دست نشانده را با غلظت غیر قابل پذیرشی برای طرف های دیگر بحث، بیان بدارد، برای خودش نیز دست و پای زده، تلاش بورزد که ضمن معرفی "غنی احمدزی" به مثابه عامل اصلی شکست این روند، برای خودش زمینه سازی نموده، در همان راهی گام گذارد که "نجیب گاو" حین بیرون انداختن "ببرک کارمل" از قدرت، گام گذاشته بود. چه پرچمی که نشان از پرچم نداشته باشد، حرامزاده محسوب می گردد.

ادامه دارد.